

FARNÍČEK

ZPRAVODAJ FARNOSTI MORAVSKÁ NOVÁ VES

ROČNÍK 2026 | ČÍSLO 2

VYCHÁZÍ 21. 6. 2026

Slovo otce Zdeňka str. 2-3
Co se událo str. 3-4
Slavnost blahorečení str. 4
Farní kalendář 2027..... str. 5
Adopce na dálku str. 5

Letem světem s P. Marií..... str. 6-9
Letem Českem..... str. 10-13
Co nás čeká..... str. 14
Chechtálek str. 14
Minifarníček str. 15-20

SLOVO OTCE ZDEŇKA

Milí farníci, čtenáři Farníčku,

před pár dny jsem se vrátil ze své velké životní pěší pouti. Když jsem putoval před pěti lety k patronu poutníků svatému Jakubovi do Santiága, napadla mě už tehdy myšlenka, co takhle jít na druhou stranu k Panně Marii do Fátimy. A právě letos byl ten pravý čas „kairos“ vyrazit.

V souvislosti s pěší poutí se mně vybavil příběh o dvou andělských poutnících, který má i své poučení: být vždy připraven přijmout lidi z okolí, jako nám říká Bible: „*S láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly.*“ (Žid 13,2).

Dva andělé - poutníci se zastavili, aby strávili noc v domě bohaté rodiny. Rodina nebyla pohostinná a odmítla anděly nechat v místnosti pro hosty. Namísto toho je ubytovali ve studeném sklepě. Jakmile si andělé ustlali na tvrdé podlaze, starší z nich uviděl díru ve zdi a opravil ji. Když se mladší anděl udiveně ptal, proč to udělal, starší mu odpověděl:

„Věci nejsou takové, jaké se zdají být.“

Další noc si šli odpočinout do domu velice chudého, ale pohostinného farmáře a jeho ženy. Potom, co se s nimi manželé podělili o trochu jídla, co měli, řekli andělům, aby si ustlali v jejich posteli, kde si dobře odpočinou. Ráno po svítání našli andělé farmáře a jeho ženu v slzách. Jejich jediná kráva, jejíž mléko bylo jediným příjmem rodiny, ležela mrtvá na poli.

Mladší anděl se zeptal staršího anděla, proč to udělal. „Bohatý muž měl všechno, ale byl lakomý a ty jsi mu přesto pomohl!“ vyčítal mu. „Druhá rodina měla málo, ale byla ochotná podělit se o všechno. Ty jsi však dovolil, aby jim umřela kráva!“ „Věci nejsou takové, jaké se zdají být,“ odpověděl starší anděl. „Když jsme byli ve sklepě, všiml jsem si, že v té díře ve zdi byl velký zlatý poklad. Když byl majitel tak chamtivý a nechtěl s námi sdílet své štěstí, utěsnil jsem díru tak, aby poklad nenašel. Potom, když jsme další noc spali v posteli farmáře, přišel si anděl smrti pro jeho manželku. Místo ní jsem mu dal krávu. Věci

nejsou takové, jakými se zdají být.“

Přeji vám, moji milovaní, otevřené srdce pro všechny a s nevšední radostí vám všem žehnám.

otec Zdeněk

CO SE UDÁLO

Železný poutník 2026

Postní pěší pouť, která se koná vždy v noci z pátku na sobotu týden před Květnou nedělí, dlouhá bezmála 50 km - to je Železný poutník.

Pouť začíná mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku a končí mší svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně. I letos se našlo několik statečných farníků, kteří se rozhodli absolvovat letos již 29. ročník.

J. Fojtíková

První svaté přijímání

V neděli 31. května 2026 prožila naše farnost slavnostní chvíle prvního svatého přijímání. Ve farním kostele poprvé přistoupily ke stolu Páně

naše děti, které se na tento den připravují během celého školního roku.

Příprava probíhala při pravidelné výuce náboženství, kde děti postupně poznávaly hloubku mše svaté, význam svátosti smíření i tajemství Eucharistie. Učily se modlitbě, naslouchání Božímu slovu a především tomu, že víra není jen soubor znalostí, ale osobní vztah s Ježíšem. Velké poděkování patří rodičům, kteří své děti na této cestě doprovází.

Samotná slavnost byla radostným setkáním celé farní rodiny. Děti ve svátečním oblečení přinesly v animovaném obětním průvodu k oltáři nejen dary, ale i své otevřené srdce. Společná modlitba, zpěv a slavnostní atmosféra podtrhly výjimečnost tohoto dne.

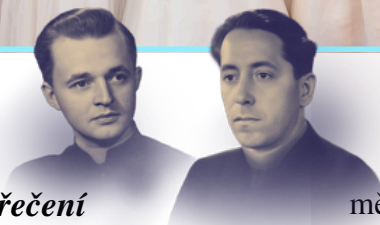
První svaté přijímání nebylo jen jednorázovou událostí, ale začátek nové etapy na cestě víry. Nadále prosíme všechny farníky o modlitbu za tyto děti i jejich rodiny, aby jejich vztah s Kristem rostl a přinášel jim do života radost, pokoj a naději.

Kéž by byla tato slavnost povzbuzením pro nás všechny a připomínkou toho, jak velký dar v Eucharistii máme.

L. Kosová

foto: Dagmar Helešicová

Slavnost blahořečení

Máme za sebou zcela mimořádnou událost v dějinách diecéze a jsme moc rádi, že jsme se na ní mohli společně setkat s tolika poutníky a oslavit blahořečení našich dvou kněží Jana Buly a Václava Drboly. Sešlo se nás celkem 13 200 a věříme, že připravený program oslovil každého z přítomných. Pokud jste na výstavišti v sobotu byli a chcete se s námi podělit o to, co vás zaujalo, budeme rádi, když nám napíšete na adresu: buladrbola@biskupstvi.cz.

Životní příběh obou kněží si můžete připomenout třeba s rodinou nebo společenstvím také v letních

4.

měsících. V regionu Moravskobudějovicka jsme pro vás připravili šifrovací hru, v Brně a Jaroměřicích nad Rokytnou si můžete zahrát zážitkovou hru Nepřemožení, v knihkupectvích (nebo u nás v Brně na Petrově) jsou k dostání jak komiks Nepřemožení, tak ilustrovaná knížka pro nejmenší děti vycházející z animovaného filmu. V kamenném obchůdku Donum na Petrově si navíc bude možné zakoupit náš oficiální merch ke slavnosti blahořečení.

Přeji hodně sil do posledních týdnů školního roku a pěkně prožité prázdniny.

*Terezie Breindlová,
komunikační tým biskupství*

FARNÍ KALENDAŘ 2027

Od začátku července mám pro vás všechny novou nabídku, a to naše farní kalendáře na příští rok. Je to velká snůška přereků vás farníků, které moje kamarádky Marcelka a Kateřinka velmi trefně vymalovaly do krásných obrázků. Je to už druhý kalendář tohoto druhu. První spatřil světlo světa ještě v mém předchozím působišti. Ten druhý jsem nazval „Úsměvy z Podluží“. Bude se prodávat za 80,- Kč.

Nabízím vám malou ochutnávku:

... U NEMOCNÝCH - BABIČKA SE PTÁ, CO SE
TEĎ BUDE DÍT V KOSTELE...

Úsměvy z Podluží

KALENDAŘ
FARNOSTI
MORAVSKÁ
NOVÁ VES

2027

... V TÍP Z RAJSKÉ ZAHŘADY...

ADOPTCE NA DÁLKU

V projektu Adoptce na dálku jste do 7. června 2026 přispěli částkou:

- MNV (3 děti) 13.424,- Kč;
- Hrušky (3 děti) 10.540,- Kč;
- Týnec (2 děti) 1.417,- Kč.

Roční příspěvek na 1 dítě činí 6.500,- Kč. Děkujeme za vaše dary. Přispět můžete i nadále do pokladničky u vchodu do kostela označené nápisem: „Adoptce na dálku“.

LETEM SVĚTEM S PANNOU MARIÍ

V minulém čísle Farníčku jsme zavítali s Pannou Marií do francouzských Lurd a ve Francii zůstaneme i nyní.

Zjevení Panny Marie v Pontmain

Panna Maria z Pontmainu je známá též jako Panna Maria Naděje. Toto zjevení schválil papež Pius IX. a jde o jedno z pěti církví oficiálně uznávaných zjevení Matky Boží ve Francii. Panna Maria se ukázala 17. ledna 1871 čtyřem dětem v chudé vesničce v západofrancouzském regionu Pays de la Loire.

Historické události

Francie byla v té době pohroužena do války s Pruskem a již od počátku války v čele s císařem Napoleonem III. utrpěla velké porážky. Mnoho vesničanů bylo zmobilizováno a nepřátelská vojska se blížila k Pontmain. Paříž byla tou dobou obléhaná – obyvatelé hladověli, dvě třetiny země již byly v moci Prusů, kteří stále postupovali.

A do této válečné doby vstupuje Panna Maria. Vyzvala malé děti ve vesnici Pontmain, kterým se zjevila, k modlitbě a přislíbila jim, že Bůh brzy vyslyší jejich modlitby. Vesničané přijali poselství jako předzvěst rychlého skončení války.

Pontmain, malá vesnička s asi 15 domy a 100 obyvateli ležela mezi blížící se pruskou armádou a městem Laval (zhruba 50 km od vesnice), které chtěli dobýt. Kromě války vypukla v regionu ještě epidemie tyfu a neštovic.

katedrála v Pontmain

Zjevení Panny Marie

Večer 17. ledna 1871 osadu pokryl hustý sníh. Dva mladí chlapci, Eugène (12 let) a Joseph Barbedette (10 let), pomáhali svému otci při práci ve stodole.

Starší Eugène vyšel ze stodoly, aby se podíval na počasí. Obloha byla jasná a byly vidět hvězdy, na střeších bílý sníh. Najednou chlapec uviděl nad domem (asi 6 metrů nad střechou) zjevení krásné ženy, která se na něj usmívala. Měla na sobě nádherné šaty pokryté zlatými hvězdami a černý závoj se zlatou korunou. U nohou ženy zářilo množství hvězd. Dítě své vidění běželo oznámit otcí a bratrovi, a zavolalo i na sousedku. Dospělí ale nic neviděli. Zato bratr Josef s úžasem potvrdil, že i on viděl velkou a krásnou dámu nad střechou domu. Otec dětí, protože nebyl schopen uvěřit, že viděly něco, co on sám ne, vyzval svou ženu a svého služebníka, aby se podívali tím směrem, kterým jeho děti ukazovaly. Ale ani oni nic neviděli. Otec tedy došel k závěru, že děti lžou a vymýšlí si a všechny „zahnal“ domů jíst polévku. Po jídle se děti vrátily, aby zjistily, jestli krásnou paní ještě uvidí. Jejich matka jim doporučila, aby se začaly k paní modlit.

Když zjevení pokračovalo, otec se rozhodl, že zavolá pro řeholní sestru Vitaline, která byla učitelkou v místní škole. Ale ani ta nic neviděla.

S ní k domu přišla i dvě děvčata Françoise Richerová (11 let) a Jeanne-Marie Lebossé (9 let), která byla hned v údivu nad zjevením „krásné dámy“. Jejich popis Panny Marie se shodoval s popisem chlapců. Sestra Vitaline běžela vzbudit místního faráře, aby se i on k celé události vyjádřil. Ruch kolem domu začal přitahovat pozornost vesničanů, kteří se navzdory mrazivé noci přišli podívat, co se děje. Postupně se na ulici shromáždilo asi padesát lidí. Mezi nimi byly i další děti, Eugène Friteau (6 let), Auguste Avice (4 roky) a Augustine Boitin (25 měsíců), které byly také stejně užaslé nad krásnou paní. Po příchodu faráře Abbé Guérina děti vydaly svědectví, že se zjevení mění a kolem krásné dámy se vytváří velký modrý kruh. Děti také uviděly, že se v kruhu objevují čtyři svíčky, dvě na úrovni kolen a dvě ve výšce ramen. Na hrudi Panny Marie pak byl malý červený kříž, velký jako prst.

Když to farář od dětí uslyšel, vyzval všechny shromážděné, aby se modlili, a jedna z přítomných řeholních sester předříkávala růženec.

Během modlitby se obraz Panny Marie zase měnil. Modrý kruh rostl stejně jako dáma, počet hvězd u jejích nohou se množil a na šatech se hvězdy začaly pohybovat sem a tam. U Panny Marie se pomalu a postupně objevil nápis: „Modlete se, moje děti. Bůh vám za chvíli odpoví.“ Po hlasitém přečtení této zprávy dav začal spontánně zpívat hymnus „Magnifikat“. Při zpěvu se Panna Maria usmívala a pohybovala rty, jakoby se k písni připojila.

Po 10 minutách shromáždění, které bylo stále v modlitbě a zpívalo píseň pokání, děti prohlásily, že nápis mizí a že tvář Panny tmavne. Před Marií se objevil velký červený kříž s Kristem a na vodorovném rameni kříže bylo napsáno „Ježíš Kristus“.

Panna Maria vzala kříž do svých rukou, mírně jej naklonila k davu a přitom se dívala neustále přímo na Krista na kříži. Jedna z hvězd, umístěná u její nohy, se poté začala pohybovat, připojila se k první svíčke u jejího levého kolene a rozsvítila ji (svíčky byly do té doby zhasnuty). Postupně se tak rozsvítily všechny čtyři svíce. Panna Maria se však smutně stále dívala ke kříži. Když farář zazpíval hymnu Ave Maris Stella, děti uviděly, že kříž mizí a Panna Maria obnovuje svůj původní postoj s rukama nataženýma k nim. Na jejích ramenou se objevil malý bílý kříž a tvář krásné paní se znovu rozzářila úsměvem.

Farář se pak pomodlil se zástupem večerní modlitbu a během ní bylo zjevení postupně zakryto „velkým bílým závojem“ a Panna Maria postupně začala mizet. Bylo 21:00 hodin večer, zjevení trvalo tři hodiny. Vesničané se pak vrátili zpět do svých domovů.

Po zjevení

Den po zjevení bylo slyšet poslední výstřely z děla, jen 2 km od vesnice. Pruská armáda, která se připravovala

na dobytí Lavalu, ustoupila bez útku a generál Schmidt 18. ledna 1871 ráno oznámil: „Nemůžeme postupovat dál. Směrem k Bretonsku je „neviditelná Madona, která je chrání“. Náhlé zastavení pruských sil u města Lavale a jejich odchod k ústupu znamenal záchranu Bretonska a válka byla prakticky ukončena. Dne 23. ledna 1871 bylo podepsáno příměří. Ještě před biskupským prohlášením 2. února 1872, kdy bylo mariánské zjevení oficiálně uznáno a potvrzeno církví, místní obyvatelstvo vidělo v těchto událostech znamení „ochrany Panny Marie“ a lidé začali konat poutě do Pontmain hned v následujících dnech po zjevení. Všichni mladí lidé z vesnice, kteří šli bojovat do války, se postupně vrátili v bezpečí a zdraví domů.

I to je pokládáno za „znamení ochrany Panny Marie“. Od té doby do Pontmain směřuje tisíce poutníků.

Toto zjevení je pro nás povzbuzením o velkém daru modlitby a o důvěře v Boha. Ani v těch nejtěžších životních situacích nejsme sami. Maria se za nás vždy přimlouvá. Zjevení je nám návodem, co máme dělat v těžkých situacích a jak nespoléhat jen na svoje lidské síly.

*Zdrávas, hvězdo mořská,
živitelko Boží,
ustavičná Panno,
blahá nebes bráno!*

(Zdrávas, hvězdo mořská; latinsky Ave Maris Stella)

otec Zdeněk

LETEM ČESKEM

Plzeňská diecéze

Sídlo: Plzeň [49°44'50,87" s. š.,

13°22'38,31" v. d.]

Rozloha: 9.236 km²

Biskup: Mons. Tomáš Holub

Počet diecézních kněží: 59

Počet řeholních kněží: 39

Počet stálých jáhnů: 6

Počet děkanství: 10

Počet farností: 66

Úvodní informace

Diecéze plzeňská (latinsky Dioecesis Pilznensis) je římskokatolická diecéze založená v roce 1993. Prvním diecézním biskupem se stal František Radkovský. Jeho nástupcem byl 12. února 2016 jmenován Tomáš Holub, který 30. dubna 2016 přijal biskupské svěcení z rukou kardinála Dominika Duky a oficiálně se tak ujal vedení diecéze. Hlavním kostelem diecéze je katedrála svatého Bartoloměje v Plzni, která se stejně jako sídlo biskupství nachází na náměstí Republiky. Diecéze je součástí České církevní provincie.

katedrála sv. Bartoloměje

Historie

Plzeňská diecéze římskokatolické církve je druhá nejmladší diecéze v ČR. Císař Ferdinand II. chtěl po Bílé hoře založit v Čechách čtyři nová biskupství – v Plzni, Hradci Králové, Litoměřicích a Českých Budějovicích. Nakonec však tehdy vznikla jen dvě, v Litoměřicích (1656) a v Hradci (1664).

Diecéze byla zřízena až bulou papeže Jana Pavla II. 31. května 1993. Území diecéze zahrnuje většinu Plzeňského kraje, Karlovarský kraj a několik obcí Ústeckého a Středočeského kraje. V čele stanul jako její první biskup Mons. František Radkovský, který diecézi vedl téměř 23 let. Dne 30. dubna 2016 zažila diecéze své vůbec první biskupské svěcení a biskupa Františka ve funkci vystřídal papežem Františkem nově jmenovaný biskup Mons. Tomáš Holub.

Patronem diecéze je blahoslavený Hroznata, šlechtic a rytíř žijící na přelomu 12. a 13. století v západních Čechách. Jeho hrob je v kostele premonstrátského kláštera v Teplé. V září 2004 byl zahájen proces jeho svatořečení.

*Mons. ThLic.
Tomáš Holub,
Th.D.*

Znak diecéze

Znak diecéze vznikl při jejím založení ve spolupráci prvního biskupa Mons. Františka Radkovského, historičky Prof. PhDr. Zdeňky Hledíkové, CSc. a Mons. Karla Pilíka. Vycházeli ze skutečnosti, že diecéze vznikla v roce 600. výročí smrti sv. Jana Nepomuckého (1393–1993), jenž zabránil tomu, že se králi Václavu IV. nepodařilo založit před šesti stoletími v západních Čechách diecézi, kterou chtěl založit proti vůli arcibiskupa Jenštejna a proti jednotě církve. Chtěl ji totiž podřídit schismatickému papeži v Avignonu a oslabit

tak vliv pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna.

Když pak v r. 1993 vznikla

Diecéze plzeňská podle vůle církve a ve shodě s ní,

byl zvolen znak podobný znaku Arcidiecéze pražské, jen místo jednoho břevna byla vložena dvě paralelní, aby byla naznačena shoda a harmonie. Do spodní části bylo vloženo pět hvězd symbolizujících sv. Jana Nepomuckého.

Řeholní a zasvěcený život

Řeholníci, řeholnice a ostatní zasvěcení mají v církvi vytvářet místa, „kde se žije evangelní logika darování se, bratrství, přijetí odlišnosti a vzájemné lásky,“ napsal papež František v apoštolském listu (28. listopadu 2014) právě všem zasvěceným a označil je zde také mimo jiné za „odborníky na společenství“. I v této diecézi jsou řeholníci a řeholnice. Jsou jimi například dominikánky, slesiánky, františkánky, trapisté, lazaristé vincentini, ale také Volontá-

rie Dona Boska, Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou nebo Svrchovaný řád Chrámu Jeruzalémského a mnohé další.

Světcí a kandidáti svatořečení

Sv. Jan Nepomucký

- narození: mezi 1340 a 1350 (Pomuk, dnešní Nepomuk);
- úmrtí: 20. března 1393 (Praha);
- příčina úmrtí: umučen na mučidlech (dle nových poznatků);
- svátek: 16. května;
- místo pohřbení: Praha, katedrála svatého Víta, Václava a Vojtěcha;
- blahořečen 31. května 1721 papežem Inocencem XIII.;
- svatořečen 19. března 1729 papežem Benediktem XIII.;
- atributy: pět hvězd kolem hlavy, kříž v ruce, prst přes ústa, palma;
- je patronem: Česka, Bavorska, loďářů, vorařů, mlynářů, duchovních, cti a zpovědního tajemství, proti vodnatosti.

Bl. Hroznata z Ovence

- narození: kolem r. 1160 (Teplá);
- úmrtí: 14. července 1217 (zámek Starý Hroznatov);
- svátek: 14. července;

- místo pohřbení: kostel Zvěstování Panny Marie v Teplé;
- řád: Řád premonstrátských řeholních kanovníků;
- blahořečení: 16. září 1897 Lvem XIII.;
- atributy: model kostela, okovy, řetězy;
- je patronem: Čech, Plzeňské diecéze.

bl. Hroznata z Ovence

Poutní místa

Plzeňská diecéze ukrývá řadu významných poutních míst, která jsou opředena stáletou historií a nabízejí jak duchovní zastavení, tak krásnou přírodu v okolí. Mezi nejznámější a nejvýznamnější poutní lokality patří:

Mariánská Týnice: významné barokní poutní místo severně od Plzně,

impozantní areál obklopený ambity a s muzeem.

Veselá Hora u Domažlic: kostel sv. Vavřince je tradičním cílem velkých poutí spojených s chodskými tradicemi.

Klatovy: kostel Narození Panny Marie, známý především zázračným obrazem Panny Marie Klatovské.

Dobrá Voda u Pocinovic: půvabná kaple Panny Marie Bolestné vyhledávaná pro svůj klid a pramen.

Skoky u Žlutic: poutní kostel Navštívení Panny Marie, známý též pod označením „Panenka Maria ve Skocích“ (fenomén tzv. skákající Panny Marie).

Plzeň: katedrála sv. Bartoloměje, filiální (dříve klášterní) kostel Nanebevzetí P. Marie.

Tanaberk: kostel sv. Anny

Chlum: kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Kláster Teplá: opatský kostel Zvěstování Páně.

Starý Hroznatov: Loretánská kaple.

Mariánská Týnice

Zajímavosti a akcel/inspirace

Plzeňská diecéze je známá svou živou prací s mládeží a množstvím kulturních i duchovních akcí.

Velkou roli zde hraje Diecézní centrum mládeže v Plzni, které pořádá setkání mladých, víkendové pobyty, duchovní obnovy, plesy nebo letní tábory. Mezi nejoblíbenější akce patří například „Let’s Dance“, mládežnický ples, víkend pro dívky „beYOUtiful“ nebo diecézní setkání mládeže „Log in!“, které se koná před Květnou nedělí. Mladí lidé se zde mohou nejen bavit, ale také hledat nové přátele, sdílet svou víru a zapojovat se do dobrovolnických aktivit.

Velmi zajímavou součástí života diecéze jsou také poutě a kulturní akce. Každoročně se koná diecézní pouť v Teplé, která spojuje lidi z různých koutů západních Čech.

V Muzeu církevního umění plzeňské diecéze mohou návštěvníci obdivovat gotické fresky, historické obrazy či unikátní církevní památky. Zajímavostí je, že muzeum sídlí v bývalém františkánském klášteře, který patří mezi nejstarší středověké památky v Plzni.

Anežka Mrláková

CO NÁS ČEKÁ?

CHECHTÁLEK

- **pondělí 29. 6.**

adorační den v Moravské Nové Vsi

- **pátek 3. 7.**

adorační den v Mikulčicích

- **neděle 5. 7.**

Mikulčice-cyrilometodějská pouť

- **12.-19. 7.**

farní tábor v Charvátech

- **neděle 26. 7.**

hody v Moravské Nové Vsi

- **neděle 16. 8.**

hody v Mikulčicích

- **neděle 23. 8.**

hody v Hruškách

v Mikulčicích děkování za úrodu

- **neděle 30. 8.**

hody v Týnci

- **neděle 13./20. 9. (sobota 5. 9.)**

děkování za úrodu v Hruškách /

MNV / Týnci

- **čtvrtek 10. 9.**

první dětská mše svatá a po ní táborák na farním dvoře

- **neděle 4. 10.**

udílení svátosti biřmování v MNV

- **neděle 11. 10.**

cyklovýlet pro děti

- **neděle 18. 10.**

Misijní neděle

Pozdrav jednoho farníka

Když jsem odcházel z žehnání vína na svatého Štěpána 2024, tak se jeden unavený farník se mnou loučí: „A s Pánem klokanem.“

Na kněžské pouti v Arsu

Jeden kněz říká: „Já bych nechtěl být někde po smrti vystavenej.“ Generální pak na to konstatuje: „Zdenále, ty nikde nebudeš vystavenej. Možná tak kvůli svým zvířátkům budeš maximálně součástí živého betléma.“

Po pouti na Svatém Hostýně

„Pane farář, Vy ste si dal pivo?“ „Dal“. „No, z púti se nesmí vrátit navalené.“

Při žehnání pošty PARTNER

Pan ministr vnitra Vít Rakušan mě zve na slavnostní přípitek. Říkám mu: „Pane ministře, já mám mši svatou v Hruškách.“ A on mně odpovídá: „Já si stejně myslím, že vy tady na Moravě máte jinou stupnici.“

mini

FARNÍČEK

pro šikovné
kluky
a bezva
holky

Ahoj kluci, ahoj děvčátka,

prázdniny jsou tady! Jupííí! Konec učení, písemek, testů, a já nevím, co ještě. A teď už jen sluníčko, bazén, tábory, hodně volného času a hraní si s kamarády. No prostě pohodinda. A než se do těch prázdninových radovánek pustíte, mám pro vás jednu krásnou a poučnou pohádku. Jmenuje se...

Obr a pět slovíček

V jednom království na místě ne úplně vzdáleném, ale ani úplně blízkém, žil obr. Byl obrovský, špinavý, zlý a zapáchal. Neměl samozřejmě žádné přátele a všichni, kteří ho viděli, před ním vyděšeně utíkali. A jako všichni obři sežral všechno, na co přišel, kdejaká zvířata v lese, jeleny,

buvoly, divoká prasata a zajíce. Už pokácel všechny stromy, protože si z nich udělal párátka do zubů a jako dezert k tomu zhltнул ještě dvacet pět stromů broskví, jablek a hrušní. Lidé z toho království byli úplně zoufalí. Co teď bude obr žrát?

Jednoho dne obr potkal na cestě pastýře s ovce. Hned začal žrát jednu ovečku po druhé a nakonec slupnul i pastýře. „Tohle byla dobrá svačinka,“ zabručel, „ale mám ještě hlad.“ Viděl, jak si na louce hrají děti na honěnou. Otevřel svou velikou pusu a všechny je spolkl jako malinu. A pokračoval dál a jedl všechno, co mu přišlo do cesty. Lidé se ho báli a král toho království na obra

povolal celé vojsko i s děly. Když obr usnul, houf vojáků v přílbách s dvaceti děly se přiblížil ke spícímu obrovi. Déšť střel se snesl na obra, ale ani ho to nevzbudilo. Obrátil se na druhý bok a rozmačkal všechny kanóny. Král byl zoufalý a nevěděl si už s obrem rady. Tu najednou ucítil, jak ho za šos jeho královského kabátu někdo tahá. Byla to holčička s hnědými vlásky a zelenýma očima. Jmenovala se Mimi. „Proč ho nezkusíme jednoduše poprosit?“ řekla Mimi. „Cože?“ po divil se král. „Poprosme obra, aby nás nechal na pokoji!“ Král, vojáci i všichni lidé kolem se

rozesmáli: „Poprosit obra?“ „Zkusím to,“ řekla Mimi, a dřív, než ji někdo stačil zastavit, si pořádně zapnula všechny knoflíky svého červeného kabátku a vydala se za obrem.

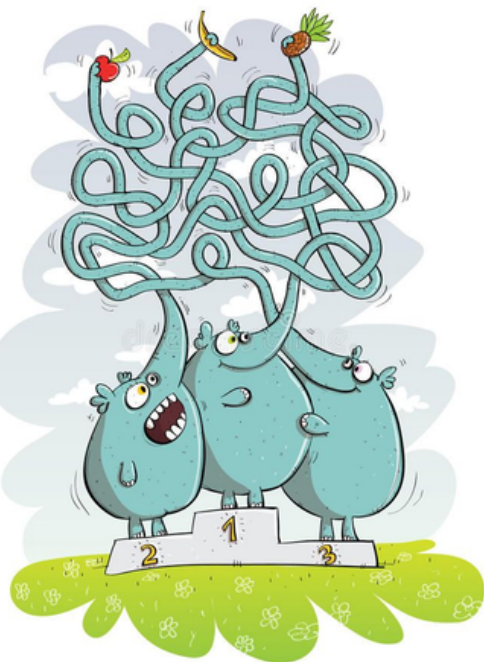
Zastavila se před obrovskou hlavou obra a zatahala ho za jeden vous. Obr otevřel ospale jedno oko a rozmrzele se podíval na holčičku v červeném kabátku. Byl čím dál mrzutější, jako každý, koho někdo vzbudil ze spánku. „**Dobrý den,**“ řekla Mimi. Tak to mu nikdo nikdy ještě neřekl! Obr s řevem vstal, vyvalil na ni oči, nejdřív zrudnul, pak zoranžověl a nakonec zfialověl. Vypadalo to, jako by ho někdo škrtil. „**Prosím...**“ pokračovala Mimi. Tak to mu taky nikdo nikdy ještě neřekl! Obr otevřel velkou pusou, znělo to, jako když burácí hrom, a z pusy mu vyskočily všechny ovce i s pastýřem, děti, co si dříve hrály na honěnou a nakonec vyplivnul vše, co měl v žaludku. „**Děkuji!**“ řekla Mimi. Když to slovíčko vyslovila, začal se obr najednou zmenšovat a zmenšovat, kroutil se u toho a nadával: „Proč jsi to řekla? Neměla jsi to říkat!“ Během několika minut se stal najednou obr obříčkem, velkým asi tak jako Mimi. Mimi měla zlaté srdíčko, a tak z ní bezděčně vypadlo:

ZAMOTANÉ NOSÁNKY

„Promiň!“ Aja jaj!“ zakňučel obřík a pokračoval ve své proměně: stalo se z něj krásné dítě, růžové a baculaté, jeho oči byly sladké a modré. Bylo jen podivně ztuhlé, skoro jako velká panenka. Mimi si to uvědomila a svým pronikavým hláskem zašeptala: „**Mám tě ráda!**“ Chlapec, který byl dřív obrem, rázem oživil a řekl: „Děkuju moc! Nějaké kouzlo mne proměnilo v obra. Ty jsi ale řekla těch pět správných slov, která mě zase mohla proměnit v dítě.“

Kamarádi moji, někdy stačí jen pět prostých slov a rázem je svět krásnější: dobrý den, prosím, děkuji, promiň a mám tě rád!

Umísti správně
obrázky do políček.

SUDOKU

SEŘADIŠ SPRÁVNĚ?

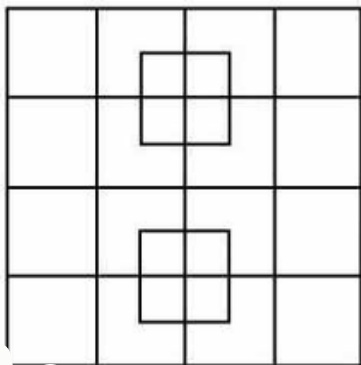
Seřaď do správného pořadí:

1. Růženec je vedle kalichu.
2. Kříž je úplně vpravo.
3. Holubice je uprostřed.
4. Kalich není vedle holubice ani vedle kříže.

SPOČÍTEJ

Kolik vidíš čtverečků?

Řešení: 40

OSMISMĚRKA

Najdi v osmisměrce 15 slov a zjisti tajenku.

M	T	E	T	R	I	S	Ž
B	U	K	R	Á	U	M	I
A	Ž	R	A	L	O	K	R
B	K	U	K	A	Č	K	A
O	A	U	T	O	E	T	F
Č	Ě	R	O	Á	Z	Í	A
K	Á	M	R	A	K	A	D
A	O	P	I	Č	Á	K	I

OBRÁZKOVÉ RÉBUSY

ZA A	VZ
Z EJ	KA NÍK
SO 	CHA
T AŘ	ZÁ DA
 ADÍ	S KO

UMÍŠ POČÍTAT?

	+		+		=	18
	+		+		=	12

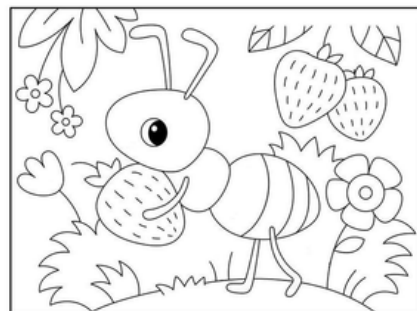
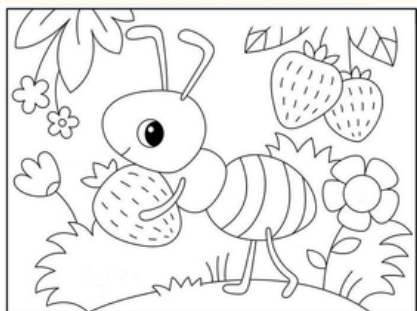
	+		-		=	8
	+		x		=	?

PRO BYSTÁ OČÍČKA

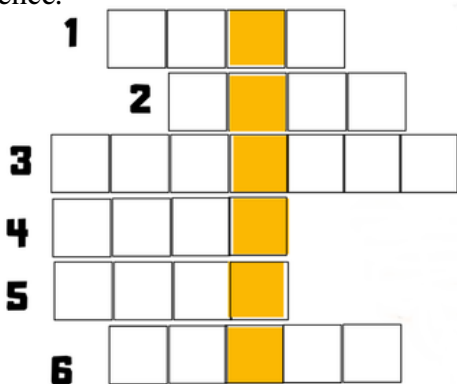
BLUDIŠTĚ

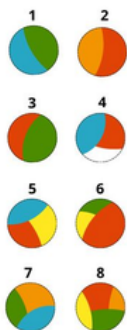
KDE JE 10 ROZDÍLŮ?

Pán Ježíš nám, kluci a holky, říká:
 „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, rozdej ho chudým a budeš mítv nebi.
 Pojď a následuj mě.”

Co budeme mít v nebi se dozvíš v tajence.

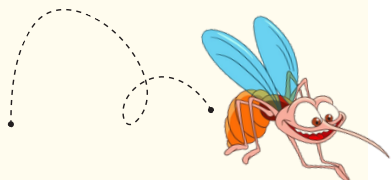

POSKLÁDEJ

VTÍPKY

Malý komár se právě vrátil ze svého prvního letu a nadšeně vypravuje mamince: „Mami, to ti bylo prima, představ si, jak jsem tak letěl, všichni tleskali!“

NAJDEŠ HADA?

Medvěd jede se zajícem na motorce. Řídí medvěd a zeptá se zajíce: „Bojíš se?“

Zajíc: „Ne.“

Řídí zajíc a zeptá se medvěda: „Bojíš se?“

Medvěd: „Ne.“

Zajíc: „No, tak to by ses měl bát.“

Medvěd: „Proč?“

Zajíc: „Protože nedosáhnu na brzdu.“

POJĎ SI VYROBIT

veselé domečky

Potřebuješ:

lékařské špachtle, lepidlo, barvy, provázek a mašličky, kytičky, knoflíky, ptáčky - prostě něco na dekorování.

Postup:

- Lékařské špachtle poskládej do tvaru domečku a poslepuj k sobě.
- Domeček nabarvi veselými barvičkami.
- Na střechu připevni provázek na pověšení.

Pak už jen domeček dozdob tak, jak se Ti to líbí a krásná dekorace do pokojíčku je hotová. A vůbec to není těžké! Tak ať se Ti domečky náramně povedou.

Farníček, zpravodaj farnosti M. N. Ves, čtvrtletník, P. Zdeněk Fučík tel. +420 723 246 237. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné. Redakce: P. Zdeněk Fučík. Zdroj textů a obrázků: deti.vira.cz, freefotobanka.cz, Pinterest, skolazvesela.cz, Wikipedie.cz., bip.cz., archiv fotografií farnosti MNV.

Vydává Římskokatolická farnost Moravská Nová Ves, Kovářská 978, 691 55 M. N. Ves. Místo vydání M. N. Ves.

ROČNÍK 2026, ČÍSLO 2, vychází 21. června 2026 v počtu 220 ks.

Uzávěrka dalšího čísla bude v říjnu 2026.